

Diskussion om denne Slags Ting. Jeg skal til Slutningen gaa over til med et Par Ord at svare for vort Bekommande paa, hvad Flertallet yttrede i sin Betænkning om Udrustningen for dette Aar, og hvad nu den ærede Ordfører nærmere har udviklet. Der kan ikke være Tvivl om, at det Heldigste vilde være, at man til enhver Tid brugte Udrustningskontoen alene til, hvad der er Meningen med den, nemlig til at øve Mandskabet og Officererne, men deraf følger ikke, at Undtagelsestilfælde, der i og for sig jo vilde være sjældne, som det, der har fundet Sted i Aar, jo kunne være fuldt berettigede. Naar Forholdene en Gang ere saaledes, at Ss. Maj. Kongen, naar han vil gjøre en Rejse til et fremmed Hof og efter Omstændighederne maa gjøre Rejsen til Søs, ikke har fra Statens Side til sin Disposition noget Skib, som kan siges at være passende til en saadan Tur, saa forekommer det Mindretallet, at Intet er naturligere, end at han benytter Marinens Skibe dertil. Enten maa man finde sig i en saadan Brug en Gang imellem, naar Forhold af samme Beskaffenhed fremkomme igjen, eller ogsaa maa man gaa til, hvad forøvrigt jo Regjeringen har foreslaaet, men Flertallet ikke vil gaa ind paa, at bevilge et nyt og virkelig passende Skib til Kongen. Et af To maa man gjøre; baade at negte Skibet og erklære, at en saadan Brug af Udrustningskontoen en enkelt Gang er uberettiget, gaar ikke an og fører ikke til Noget. De Herrer kunne ikke hævde den Sætning fuldt ud, det bliver ikke til mere end nogle Bemærkninger i Betænkningen og nogle Antydninger af, at man vil gaa videre, uden at man dog selv har nogen Mening om, hvorledes man skal bære sig ad dermed.

Marineministeren (Saffner): Jeg kan ligesom den ærede Ordfører forbigaa de to Endringsforslag, der ere stillede under Nr. 107 og 108. — Jeg kommer da til Endringsforslaget under Nr. 109, som gaar ud paa at negte den Bevilling, som ekstraordinært er forlangt til Fuldsøvelsen af Pantsereskibet „Helgoland“. Jeg kan i dette Punkt slutte mig til, hvad der er udtalt af Udvalgets Mindretals ærede Ordfører (Scavenius) i dette Dødblik, men jeg skal dog tillade mig endnu at tilføje et Par Ord derom. Som af Mindretallet udtalt, er der ingen Grund til at betvivle, at hele den forlangte Bevilling uden overanstrengt Arbejde vil kunne blive anvendt i det kommende Finansaar, da den væsentligste Del af Bevillingen, nemlig saaledes som af Mindretallet oplyst, 330,000 Kr., er anslaaet til Anskaffelsen af Artilleriet. Den ærede Ordfører siger, at der er 3 Grunde til at negte denne Bevilling, navnlig naar den væsentligste Del skal anvendes til Artillerianskaffelser. Den første Grund er en rent finansiell Grund; man mener af finansielle Hensyn at burde søge at bespare denne Sum. Den anden Grund er den,

at det ikke endnu er aldeles klart, hvorledes Artilleriet bør være, idet der er ulige Meninger om, hvorvidt man bør forlade det tidligere Forladesystem for Marinens svære Artilleri — et System, som endnu bliver opretholdt af en af Europas største Svmagter — og gaa over til det Kruppiske Bagladesystem. Man mener, det er Noget, som man maa ønske skal blive gjort til Gjenstand for Marinebestyrelsens nære Overveelse. Den tredje Grund er endelig den, at man selv om man negter Bevillingen for det kommende Finansaar, dog vil være i Stand til at faae Artilleriet tilvejebragt paa samme Tid, som Skibet er færdigt, det vil altsaa sige, om 2½ Aar, saaledes som den ærede Ordfører har udtalt. Hvad nu den finansielle Grund angaar, skal jeg bemærke, at der fra min ærede Kollega, Finansministerens, Side ikke er reist nogen Betænkning ved at indrømme Marinebestyrelsen Naadighed over dette Beløb. Hvad den anden Grund angaar, maa jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa Forholdene ved den projekterede Artillerianskaffelse til „Helgoland.“ Overligere Oplysninger i saa Henseende ville vistnok igaar være komne Udvalgets ærede Ordfører i Hænde ved en Skrivelse, som jeg har udsærdiget. Dengang „Helgoland“ skulde sættes under Bygning, blev der nedsat en Kommission, i Spidsen for hvilken stod Flaadens Admiral. Den skulde gjøre flere Spørgsmaal til Gjenstand for nærmere Overveelse og deriblandt ogsaa det, med hvilket Artilleri „Helgoland“ skulde bestyres, idet Marineministeriet lagde særlig Vægt paa, at dette Skib blev bestyret med et saa kraftigt Artilleri som muligt. Kommissionens Udtalelser gik ud paa tiltraade Anskaffelsen af Kruppiske Bagladeskanoner. Ministeriet indhentede derefter Erklæring fra Generalinspektøren for Artilleriet, den gik i samme Retning som Kommissionens, og Marineministeriet bestemte sig altsaa til at fastslaa Bagladeskanonen for „Helgoland.“ Der blev indledet Underhandlinger med Krupp, og man kom til det Resultat, at det svære Artilleri paa „Helgoland“ skulde bestaa af en 30½ cm. Kanon anbragt i Laarnet og 4 lange 26 cm. Kanoner i Kasematterne. Eenere blev der i Forening med Krupps Ingeniører affattet Tegninger til Installationen af Kanonerne, og derefter er hele den Del af Konstruktionen af Skibet gjort. Naar man nu vilde forlade Bagladesystemet og gaa over til den Armstrongske Forladeskanon, vilde man, som idag udtalt af det ærede Mindretal, blive nødsaget til at gaa ned til en mindre kraftig Kanon, hvis man overhovedet vilde kunne anbringe denne Kanon i Kasematten og Laarnet. For „Helgolands“ Bekommande synes der altsaa ikke at kunne være Spørgsmaal om Andet end at fastholde, hvad der engang er slaaet fast, nemlig den Kruppiske Bagladeskanon; men ogsaa for fremtidige Anskaffelser synes det at være sundsynligt, at man ved de Skibes Bygning, hvorefter der kan